

[Jørgen Jørgensen.]

valg skulle finde sted, at få forældrene til at forstå, at det da var nødvendigt at møde op i meget stort tal for at stemme, skønt der i mange tilfælde kun var opstillet een liste. Jeg beder de ærede medlemmer tænke sig, at samme regler med hensyn til valgdeltagelse — at 50 pct. af vælgerne skulle deltage i valget — blev gjort til betingelse for, at et menighedsråd kunne bestå. Tror man så ikke, at det i løbet af nogle år ville svinde i antallet af menighedsråd, men man ville formentlig ikke deraf slutte, at befolkningen ingen interesse havde for menighedsrådene. Ja, jeg vil gå videre og sige, at hvis der ved et sognerådsvalg er opstillet en fællesliste, som der er enighed om, mon det da ikke kunne være vanskeligt at opnå en valgdeltagelse på 50 pct., men ingen ville dog deraf slutte, at befolkningen ingen interesse havde for at bevare kommunestyret. Jeg kunne måske endda sige, at hvis tilslutningen til mødet her i salen var udtryk for den interesse, folketinget har for spørgsmålet om skolens styrelse og skolens forhold, kan man ikke her i dag se noget stærkt udtryk for, at dette problem interesserer folketinget i overvejende grad. Nej, det må siges, at betingelserne, der stilles for, at forældrerådene kan opretholdes, er af en sådan karakter, at det er meget forståeligt, at disse betingelser mange steder ikke kan opfyldes, og det er forkert at tage dette som udtryk for, at der ingen interesse er for disse råd i befolkningen.

Når det nu bliver fremført, at der i kommissionen, som har behandlet spørgsmålet om ændringer i tilsynsloven, var et stort flertal for den ordning, som ministeren foreslår, hvorefter det skal overlades til kommunalbestyrelsen at afgøre, om der skal oprettes skolenævn ved hver skole, så vil jeg dog gøre opmærksom på, at dette flertal bestod af tre mindretal, der havde hver sit standpunkt. Kommunalbestyrelsesrepræsentanterne i kommissionen var imod skolenævn og ønskede en ordning, hvorefter kommunalbestyrelsen uden indblanding fra andre valgte skolekommissionen. Danmarks lærerforenings repræsentanter var også imod skolenævn ved den enkelte skole, men de ønskede en skolekommission for hele kommunen, således at forældrene ved direkte valg valgte flertallet af kommissionens medlemmer. Endelig sluttede sig til flertallet to forældrerådsrepræsentanter, der begge i henvendelser til kommissionen meget stærkt havde opfordret til obligatoriske skolenævn ved alle skoler, og som formentlig fremdeles

er imod de øvrige indenfor flertallet og imod det, ministeren her foreslår.

Ærede medlemmer vil forstå, at det er et meget blandet flertal, ministeren har at støtte sig til, et flertal, der rummer vidt forskellige anskuelser, og som aldeles ikke er enigt om det principielle, hvorom det drejer sig.

Jeg og mit parti er imod at overlade til kommunalbestyrelsen at afgøre, om der skal være skolenævn ved hver skole. Hidtil har dog forældrene ved den enkelte skole haft mulighed for at vælge forældreråd, der dog havde nogen indflydelse på skolens forhold, men nu tager man denne ret fra forældrene. Jeg hører, at venstres ordfører, det ærede medlem hr. Arnth Jensen siger, at man fra venstres side ønsker at give skolekredsene størst mulig indflydelse. Det gør man ved at tiltræde denne ordning, der fratager den enkelte skolekreds enhver ret til både at rejse krav om at få et selvstændigt skoletilsyn, som de har nu, ved at overlade det til afgørelse af kommunalbestyrelsen for alle skoler. Det er ikke sådan, at man herefter kan få oprettet et skolenævn for sin skolekreds, hvis man har interesse for det ved den enkelte skole; nu afgøres det en gang for alle for hver valgperiode af kommunalbestyrelsen; uden hensyn til, om befolkningen ved halvdelen af skolerne i kommunen er stærkt interesseret i skolenævn, kan en kommunalbestyrelse nægte det. Det er det, det ærede medlem hr. Arnth Jensen kalder, at venstre er interesseret i, at den enkelte skolekreds får den størst mulig indflydelse. Jeg tror, forældrene vil betakke sig for at få flere indrømmelser i så henseende.

Men en ting til. Et lille flertal indenfor kommunalbestyrelsen kan altså bestemme, at der ingen skolenævn skal være ved nogen skole, heller ikke indenfor de skoler, hvor der er et flertal, som ønsker det. Man vil så sige, at selvom der ikke bliver skolenævn ved skolerne, så får forældrene da i hvert fald gennem ministerens forslag betydelig indflydelse på valget af skolekommissionen. Ja, gør de nu det? Kommunalbestyrelsen vælger flertallet i skolekommissionen, og derefter vælger kommunalbestyrelsen for hvert skoledistrikt et medlem blandt 3, som indstilles af forældrene ved de enkelte skoler. Men skulle det nu ske, at valgene kommer til at foregå efter politiske linier, hvad meget vel kan tænkes nogle steder, så kan et sognerådsflertal eller et byrådsflertal blandt de 3 indstillede fra hvert skoledistrikt vælge en partifælle og derved igenem skaffe sig en fuldkommen dominerende indflydelse på skolens ledelse i kom-